



PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 9 oktober 2014

PARTER

Klagande

Lindab AB, 556068-2022

269 82 Båstad

Ombud: Charlotta Vink

Valea AB, Lindholmspiren 5, 417 56 Göteborg

Motpart

Fläkt Woods AB, 556239-2463

Fläktgatan 1, 551 84 Jönköping

Ombud: Jonas Kjellerstedt

Gotapatent AB, Box 3127, 550 03 Jönköping

SAKEN

Upphävande av patent på ljuddämpande baffel samt baffelarrangemang

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 21 maj 2012

angående patent nr 0800520-9, se domsbilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten avslår överklagandet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

**REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLDA YRKANDEN
M.M.**

Lindab AB beviljades den 3 november 2009 patent på "Ljuddämpande baffel samt baffelarrangemang". Sedan Fläkt Woods AB (Fläkt) invänt mot patentet upphävde PRV patentet. PRV fann att uppfinningen enligt patentkrav 1-12 är ny men saknar uppfinningshöjd.

I beslutet hänvisade PRV till följande dokument:

- D1: EUSA ljuddämpare – produktblad, Fläkt Woods AB, 2003
- D2: EUSA ljuddämpare – ritning, Fläkt Woods AB
- D3: Idelchik I. E. "Handbook of Hydraulic Resistance", Springer-Verlag, 1986 (utdrag sid. 233-235)
- D4: WO9913274 A1
- D5: GB984817 A
- D6: Andersson J. "Akustik & Buller", Stockholm Svensk Byggtjänst, 1998 (utdrag sid. 88-91 och 96-97)
- D7: Beranek L. "Noise and vibration control", McGraw-Hill Inc. 1971 (utdrag, sid. 378, 380-381 och 400-401)
- D8: ECSA ljuddämpare – produktblad, Fläkt Woods AB, 2003

Av patentet framgår bland annat följande om uppfinningen och dess bakgrund.

Uppfinningen avser en baffel att användas i en ljuddämpare för ventilationskanaler och ett ljuddämpande arrangemang av bafflar.

För att absorbera störande ljud från fläktar monteras ljuddämpare i ventilationskanaler. Som ljuddämpare anordnas skivformade bafflar av akustiskt dämpande material, till exempel av glasfiber eller stenull, i en stabiliserande ram stående i en sektion av kanalen. I runda ventilationskanaler används ofta en baffel medan det i kanaler med rektangulärt tvärsnitt är vanligt att anordna en uppsättning av skivformade bafflar stående sida vid sida i en sektion av kanalen.

Vid dimensionering av ljuddämpare och bafflar ska hänsyn tas till två huvudproblemställningar vilka motverkar varandra: ljuddämpning och tryckfall.

De ökande kraven på ljuddämpning har lett till att högre tryckfall över ljuddämparen accepteras, vilket i sin tur lett till ett behov av större fläktar med ökad energianvändning som följd.

Kända bafflar kan tillhöra en av två huvudgrupper. Den första gruppens bafflar uppvisar väsentligen formen av ett rätblock. Där kommer spalten mellan intilliggande bafflar att vara konstant till sin bredd och därmed även spaltens tvärsnittsarea. Denna typ anses effektivast när det gäller dämpning av fläktljud, eftersom den sträcka under vilken effektiv ljuddämpning kan ske är maximal då den utgörs av hela baffelns utsträckning i strömningsriktningen. Den andra huvudgruppen uppvisar avsmalnande tjocklek i ventilationskanalens flödesriktning, det vill säga den enskilda baffelns tjocklek kan beskrivas som avtagande i flödesriktningen för att vara som smalast där luftflödet lämnar spalterna. Detta betyder att spalten mellan intilliggande bafflar succesivt ökar i bredd och därmed i tvärsnittsarea i strömningsriktningen. Denna lösning innebär ett lägre tryckfall över ljuddämparen men på bekostnad av att ljuddämpningen inte når samma goda resultat då ett för dämpning optimalt spaltavstånd inte kan upprätthållas över en sträcka.

Uppfinningen syftar till att mildra eller övervinna de ovan angivna nackdelarna och åstadkomma en baffel som erbjuder både en effektiv ljuddämpning och ett begränsat tryckfall.

Med en ljuddämpare som nyttjar bafflar enligt uppfinningen har det visat sig möjligt att använda en mindre spaltbredd med bibehållet tryckfall i jämförelse med bafflar enligt känd teknik. Med uppfinningen åstadkommes en bättre dämpning vid samma effektbehov i fläkten eller samma dämpning med ett lägre effektbehov i fläkten, vilket spar energi.

Yrkanden

Lindab har yrkat att patentet i första hand ska upprätthållas med oförändrade patentkrav och som alternativt att patentet ska upprätthållas i

enlighet med något av fem ytterligare yrkanden med patentkrav betecknade ”andrahandsyrkande” – ”sjättehandsyrkande”.

Fläkt har bestritt ändring.

Uppfinningen definieras i patentets självständiga krav 1 och 11 på följande sätt:

1. Baffel till en ljuddämpare (1) för en ventilationskanal, vilken baffel (2) uppvisar en rektangulär form betraktad såväl från sidan som i ett vertikalt tvärsnitt tvärs sin längdriktning och vilken baffel innefattar ett akustiskt dämpande material (10) anordnat i ett formstabiliserande ramarrangemang (12, 13, 14, 15), varvid baffeln i sin längdriktning uppvisar tre zoner representerade av:

ett främre ändparti (a) uppvisande en avsmalnande form innefattande baffelns framkant (3) och anordnat att möta och dela en inkommande luftström,

ett mittparti (b) uppvisande väsentligen formen hos ett rätblock och anordnat med planparallella huvudytor (4) till det akustiskt dämpande materialet (10) för absorption av ljud från en passerande luftström samt

ett bakre ändparti (c) uppvisande en avsmalnande form innefattande baffelns bakkant (5) och anordnat att reglera sammanförandet av den delade och ljuddämpande luftströmmen

känntecknad av att ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta (4) och att det bakre ändpartiet (c) innefattar en förlängning av huvudytorna (4).

11. Ljuddämpande arrangemang för en ventilationskanal, uppvisande mer än en baffel enligt något av föregående krav 1-10, varvid bafflarna är anordnade i en rektangulär sektion av ventilationskanalen och med en konstant spaltbredd bildad mellan huvudytor (4) hos intilliggande bafflars respektive mittenparti (b).

Patentkrav 1 enligt de alternativa yrkandena framgår av domsbilagorna 1-2 varvid patentkrav 11 för samtliga dessa yrkanden har samma lydelse som patentkrav 11 enligt förstahandsyrkandet.

Grunder m.m.

Lindab har som grund för sin talan anfört att uppfinningen har uppfinningshöjd.

Fläkt har som grund för sin talan anfört att uppfinningen enligt samtliga yrkanden saknar uppfinningshöjd.

På rättsens initiativ har fråga väckts om patentkraven i vissa avseenden har stöd i grundhandlingarna. Lindab har anfört att patentkraven har sådant stöd. Fläkt har inte yttrat sig i denna fråga.

Utveckling av talan

Parterna har till utveckling av talan anfört bland annat följande.

Lindab

Uppfinningshöjd förstahandsyrkande

Uppfinningen enligt förstahandsyrkandets patentkrav 1 har uppfinningshöjd i förhållande till tekniken enligt de anförda dokumenten D1-D8.

PRV har i sitt beslut utgått ifrån att D7 representerar den närmaste kända tekniken och kombinerat innehållet i D7 med innehållet i D1 eller D8. D7 representerar dock inte den närmaste kända tekniken. Inom ifrågavarande teknikområde förekommer två olika typer av bafflar, en som till sin uppbyggnad liknar den i D7 och en som till sin uppbyggnad liknar den i D1 eller D8. Den förra är beklädd med en perforerad hålplåt och den senare är beklädd med någon form av tyg eller ytbehandling. De två typerna har olika tillämpningsområden, olika strukturell uppbyggnad och något olikartad akustisk funktion och är inte direkt utbytbara mot varandra. D1 eller D8 ska betraktas som närmaste teknikens ståndpunkt.

Oaktat att D7 inte är korrekt val som närmaste kända teknik förs ändå ett resonemang om uppfinningshöjd med den utgångspunkten.

Skillnaderna mellan uppfinningen enligt krav 1 och tekniken enligt D7 är:

- att ett akustiskt dämpande material är anordnat i ett formstabiliserande ramarrangemang,
- att ramarrangemanget uppvisar en öppning för vardera huvudyta och
- att det bakre ändpartiet innefattar en förlängning av huvudytorna.

D7 uppvisar istället en hålplåt som täcker in det akustiskt dämpande materialet inuti baffeln. Denna hålplåt bildar en heltäckande inramning utan avbrott eller öppningar utöver de jämnt över hela plåten utspridda runda hålen som utgör de ur akustisk synvinkel ljudupptagande passagerna.

Enligt PRVs beslut ska det objektiva problemet formuleras så att en ”...fackman på området som använder baffeln enligt D7 och ställs inför problemet med att ljuddämpningen försämras av plåthöljet...”. Detta strider mot gällande praxis angående hur problem-lösnings-metoden ska användas. Problemet ska baseras på den tekniska effekt som de tekniska skillnaderna mellan uppfinningen och känd teknik medför och detta utan att föregripa lösningen såsom den presenteras.

De ovan identifierade skillnaderna ger sammantaget som teknisk effekt en förbättrad ljuddämpning samtidigt som tryckfallet begränsas. Problemställningen borde alltså formuleras så att fackmannen ska förbättra ljuddämpningen och samtidigt begränsa tryckfallet hos baffeln i D7.

Ställd inför denna frågeställning är det ingen självklar lösning att titta på utformningarna som visas i D1 och D8. Då det finns många olika sätt att förbättra den ljuddämpande förmågan hos en baffel såsom den i D7 kan det inte anses vara självklart att fackmannen väljer just den väg som PRV föreslår.

En viktig skillnad mellan uppfinningen och baffeln i D7 är att det bakre ändpartiet innefattar en förlängning av huvudytorna. De utföringsformer som visas i D1 och D8 uppvisar planparallella huvudytor som vardera har en öppning. Däremot har de ett bakre ändparti som uppvisar tvärt avslutande och därmed vinkelrät och tvärt löpande hela ramplåtar.

Slutsatsen blir att uppfinningen enligt krav 1 uppvisar uppfinningshöjd om närmaste kända teknik anses vara D7.

Dokument D1 alternativt D8 representerar en mer korrekt närmast känd teknik eftersom den i likhet med uppfinningen avser en baffel med öppningar längs sidorna.

De skillnader som finns mellan uppfinningen och D1 (eller D8) är följande:

- att det bakre ändpartiet uppvisar en avsmalnande form innefattande baffelns bakkant och är anordnat att reglera sammanförandet av den delade och ljuddämpande luftströmmen
- att det bakre ändpartiet innefattar en förlängning av huvudytorna.

Bafflarna enligt D1 och D8 uppvisar vardera en öppning på de planparallella ytorna som till skillnad från uppfinningen är begränsade i sin utsträckning till de planparallella ytorna och rakt avskurna bakre ändpartier.

Den tekniska effekt som uppnås av dessa skillnader är såsom anges i patentet, att baffeln möjliggör en oväntat god ljuddämpning i kombination med begränsat tryckfall.

Denna problemställning är inte löst i de anförda dokumenten, åtminstone inte på samma sätt som i uppfinningen. Fackmannen skulle inte komma fram till den baffel som anges i patentkrav 1.

Uppfinningshöjd andrahandsyrkande - sjättehandsyrkande

I andrahandsyrkandet har ingressen till krav 1 kompletterats med tillägget ”belagt med ett väsentligen mjukt täckande material eller ytbehandling”. Motsvarande ändring är även gjord i tredje-, fjärde-, femte- och sjättehandsyrkandet. Genom denna ändring förtydligas vilken typ av baffel som uppfinningen avser.

Det ytterligare tillägget till krav 1 enligt tredjehandsyrkandet, ”så att nämnda planparallella huvudytor (4) övergår i motsvarande avsmalnande

form som det bakre ändpartiet (c)”, tydliggör formen hos baffelns bakre ändparti (c).

Fjärdehandsyrkandet baseras på andrahandsyrkandet med tillägget ”varvid det bakre ändpartiets (c) avsmalnande form åtminstone delvis är linjär och bildar en anfallsvinkel α mot baffelns längdriktning”.

Femtehandsyrkandet baseras på andrahandsyrkandet med tillägget ”så att nämnda förlängning sträcker sig delvis in över nämnda bakre ändparti (c)”.

Sjättehandsyrkandet baseras på andrahandsyrkandet med tillägget ”så att nämnda förlängning och nämnda öppning sträcker sig åtminstone delvis in över nämnda bakre ändparti (c)”.

Inget av de anförda dokumenten visar en baffel med ett bakre ändparti (c) med en avsmalnande form med dels en öppning för vardera huvudyta, dels ett formstabiliserande ramarrangemang. Både D1 och D8 uppvisar en rakt avskuren bakre plåt i direkt anslutning till de planparallella öppningarna på huvudytorna. D7 uppvisar visserligen ett avsmalnande bakre ändparti men det är helt övertäckt av hålplåt. Hålplåten avtäcker även bakre väggen så att det bakre ändpartiet vare sig uppvisar en öppning på huvudytorna eller en förlängning av dessa huvudytor så att denna sträcker sig delvis in över nämnda bakre ändparti.

Uppfinningen enligt samtliga alternativyrkanden uppvisar uppfinningshöjd.

Stöd i grundhandlingarna

Stöd i grundhandlingarna för de i patentkrav 1 införda ändringarna ”kännetecknad av att ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta (4) och att det bakre ändpartiet (c) innefattar en förlängning av huvudytorna.” återfinns enligt följande.

Angående ”att ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta” framgår ur kravformuleringen som inlämnats att de planparallella huvudytorna inte kan vara täckta av ramarrange-

manget eftersom absorption av ljud då inte skulle erhållas. Fackmannen kan vidare utläsa ur grundhandlingarna att de planparallella huvudytorna 4 är anordnade för absorption av ljud från en passerande luftström, se till exempel sid. 2 rad 21-22, sid. 4 rad 20-21 och sid. 5 rad 4-8. Därav följer att de planparallella huvudytorna är exponerade mot den förbipasserande luftströmmen. De kan således, med undantag för de delar som är i kontakt med ramarrangemanget för att erhålla formstabilisering, inte vara täckta av ramarrangemanget eftersom absorption av ljud då inte skulle erhållas.

Vidare hänvisas till definitionen av ordet "ram", som något som omgärdar men inte täcker ett element anordnat däri, jämför till exempel Svenska Akademiens ordlista. Ett ramarrangemang är således utformat för att bilda en, eller möjligtvis flera, ramar.

Av figurerna 1, 2 och 4 samt beskrivningen (sid. 5 rad 5-6 och 14-15, sid. 6 rad 12-20 och 33-35 samt sid. 7 rad 23-27) framgår att ramarrangemanget omgärdar det ljudabsorberande materialet 10 så att de planparallella ytorna 4 är exponerade mot omgivningen. Ramarrangemanget håller således fast de yttre kanterna av materialet 10 så att en formstabilisering erhålls men innefattar öppningar för de planparallella ytorna 4, över vilka luftströmmen passerar.

Fackmannen kan därmed av grundhandlingarna utläsa och förstå att ramarrangemanget alltid innefattar en öppning för vardera huvudyta.

Att "det bakre ändpartiet (c) innefattar en förlängning av huvudytorna" är hämtat från grundhandlingarnas krav 2 i sin helhet.

Eftersom kännetecknet "att ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta" kan utläsas ur krav 1 såsom inlämnat, utgörs det beviljade kravet 1 av krav 1 såsom inlämnat i kombination med ursprungligt krav 2.

Patentkrav 1 enligt samtliga yrkanden har stöd i grundhandlingarna.

Fläkt

Uppfinningen definierad i patentkrav 1 enligt första- till femtehandsyrkandet saknar uppfinningshöjd av de skäl som framgår av det överklagade beslutet. PRV kom där fram till att patentkrav 1-12 enligt samtliga då föreliggande yrkanden, första- till femtehandsyrkandet, saknar uppfinningshöjd genom en kombination av tekniken i D7 och D8.

Uppfinningshöjd förstahandsyrkande

De anförda dokumenten D1-D5 utgör vart och ett och sammantaget bevis på konventionell och allmänt känd teknik vid tidpunkten för inlämnandet av patentansökan.

I dokument D1 och D2, vilka avser en ljuddämpande baffel "EUSA", visas tydligt ett ramarrangemang motsvarande det i kravet 1.

Den ljuddämpande baffeln EUSA (D1 och D2) samt bafflar enligt D4 och D5 uppvisar tre delar. De uppvisar en främre och en bakre del med avsmalnande form samt i D1 och D2 en mittdel med planparallella ytor. Det avsmalnande bakre ändpartiet är linjärt och bildar en infallsvinkel (motsvarande vinkel α) mot baffelns längdriktning och det främre avsmalnande ändpartiet är linjärt med en vinkel (motsvarande vinkel β) mot baffelns längdriktning.

Hos baffeln EUSA (D1 och D2) är dessutom den yta, vilken motsvarar ytan 4 i patentkravet, täckt av väv av glasfiber eller tvättbar väv. Ramarrangemanget hos baffel EUSA enligt D2 och anordningen i figur 3 i D4 innefattar ett U-format bakstycke med linjär bottensektion med vingar som sträcker sig linjärt. Hos EUSA (D1 och D2) har det främre avsmalnande ändpartiet en plan front samt i D2, figur 2, en rundad övergång till en linjär vinge.

D1 och D2 visar flera parallella bafflar anordnade i en ram eller kanaldel, vilket föregriper de i krav 11 tillagda särdragen.

D6 anförs för att påvisa teknikens ståndpunkt vid ansökans ingivning. Om man väljer att bekläda en absorberande yta med ett perforerat

membran, till exempel perforerad plåt, har detta försumbar inverkan på ljudabsorptionen så länge perforeringsgraden överstiger 20 % öppen yta, se sid. 89-90.

I D7 anförts figur 12.34 för att visa att en ljuddämpare med bafflar med tre partier, samtliga inkluderande absorberande material och mjuka övergångar mellan partierna, förekom redan på 70-talet.

Sammanfattningsvis medför innehållet i dokumenten D1-D8 att kraven 1-12 saknar uppfinningshöjd gentemot känd teknik.

Uppfinningshöjd andrahandsyrkande - sjättehandsyrkande

Andra- till femtehandsyrkandena har redan avslagits av PRV på grund av bristande uppfinningshöjd.

Det nu tillförda sjättehandsyrkandet skiljer sig från det redan avslagna femtehandsyrkandets krav 1 endast genom att den kännetecknande delen kompletterats med ” så att nämnda förlängning och nämnda öppning sträcker sig åtminstone delvis in över nämnda bakre ändparti (c)”. Yrkandet är i den kännetecknande delen endast en upprepning av det som redan innefattas av formuleringen enligt förstahandsyrkandet. Således finns inget nytt att pröva utöver det som redan prövats och patentet bör förbli upphävt.

DOMSKÄL

Av 25 § 3 patentlagen följer att patentkrav inte får ändras så att patentet kommer att omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Av detta följer att ändringar måste ha stöd i grundhandlingarna, det vill säga i detta fall stöd i den ursprungligen ingivna ansökans patentkrav och beskrivning inklusive ritningar.

Patentkrav 1 har enligt samtliga yrkanden efter ansökningsdagen i den kännetecknande delen tillförts följande bestämmingar: ”att ramarrange-

manget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta (4)” och ”att det bakre ändpartiet (c) innefattar en förlängning av huvudyterna (4)”.

I den till grundhandlingarna hörande beskrivningen av uppfinningen anges inte någonstans att ramarrangemanget uppvisar en öppning för vardera huvudyta.

I den allmänna delen av grundhandlingsbeskrivningen anges endast att baffeln innefattar ett akustiskt dämpande material anordnat i ett formstabiliserande ramarrangemang och i den speciella delen av beskrivningen under rubriken ”Detaljerad beskrivning av utföringsformer” beskrivs med hänvisning till ritningsfigurer specifika utföringsformer.

Allmänt gäller att ett patentkrav som begränsas genom att föra in endast vissa av de särdrag som beskriver en specifik utföringsform kan komma att ange en generalisering av utföringsformen. En sådan generalisering är endast tillåten om den för fackmannen direkt och otvetydigt framgick av ansökan när den gjordes. (Jfr Patentbesvärslättens dom i mål nr 11-127 och EPO:s besvärskammars avgörande T 0962/98, spec. pkt 2.5)

I ansökan ingår fyra ritningsfigurer. Figur 1 visar schematiskt en ljuddämpare med bafflar och figurerna 2-4 visar olika vyer av en utföringsform av en baffel.

Den i figurerna 2-4 visade utföringsformen av baffeln innefattar enligt beskrivningen en skiva av stenull uppbyggt av ett stabiliserande ramarrangemang av formbockad plåt med toppdel (14), bottendel (15), frontdel (12) och bakdel (13). Topp- (14) respektive bottendelarna (15) är bockade plåtar med längsgående uppvik som sträcker sig förbi stenullskivans övre respektive nedre längsgående kanter.

Av ritningsfigurerna framgår att ramarrangemanget håller fast de yttre kanterna av skivmaterialet. Skivan inramas av ramdelarna så att skivans sidoytor i huvudsak inte täcks av ramarrangemanget.

Ritningsfigurerna ger därmed vid handen att ramen uppvisar en öppning som till sin storlek huvudsakligen motsvarar sidoytan hos stenullsskivan, vilken endast är avgränsad av det ramverk som omfattar de yttersta kanterna hos skivan.

Den i patentkrav 1 införda bestämningen ”ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta (4)” ger endast den begränsningen att arrangemanget ska uppvisa en öppning för vardera huvudyta men utan att precisera vare sig öppningens storlek i förhållande till ramverket, dess utformning i övrigt eller placering.

Det som anges i patentkrav 1 är således inte för fackmannen begränsat till vad som visas i nämnda utföringsform utan omfattar ett i det närmaste obegränsat antal olika utföranden av en öppning i ett stabiliserande ramverk. Det som anges i patentkravets kännetecknande del är därmed en otillåten generalisering i förhållande till det som visas i utföringsformen enligt figurerna 2-4 i grundhandlingarna.

I beskrivningens speciella del under rubriken ”Detaljerad beskrivning av utföringsformer” beskrivs på sid. 8 en ytterligare utföringsform. Där är det stabiliserande ramarrangemanget utfört av två rektangulära ramdelar. Ramen beskrivs som delad i ett vertikalplan parallell med baffelns längdriktning. Vid montering placeras den akustiskt absorberande skivan mellan ramdelarna innan de sammanförs fullständigt, varvid skivan kommer att klämmas samman och formförändras för bildandet av avsmalnande främre och bakre partier när ramdelarna sammanförs och fixeras.

Patentkravet 1 får med nuvarande lydelse av fackmannen uppfattas omfatta varje ramarrangemang som är formstabiliserande och är därmed inte begränsat till att endast omfatta ett arrangemang med två rektangulära ramdelar. Det som anges i patentkravets kännetecknande del är således utvidgat i förhållande till denna ytterligare utföringsform, varför det i patentkravet angivna utgör en otillåten generalisering också i förhållande till denna.

Följaktligen omfattar patentkravet 1 enligt samtliga yrkanden något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Patentkrav 11, som enligt samtliga yrkanden innefattar baffeln enligt patentkrav 1, omfattar också något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

På grund av det ovan anförda ska överklagandet avslås.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se domsbilaga 3 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Peter Strömberg ordförande, Anders Brinkman och Heléne Eliasson referent. Enhälligt.

Domsbilaga 2

PATENTBESVÄRSRÄTTEN	
Ink 2014-04-15	
Mål nr 12-101	Aktbil 10

fax inv. 14-04-14

valea
TECHNOLOGY & LAW

Patent nr. 0800520-9

Patentkrav 1 enligt sättehandsyrkandet

1. Baffel till en ljuddämpare (1) för en ventilationskanal, vilken baffel (2) uppvisar en rektangulär form betraktad såväl från sidan som i ett vertikalt tvärsnitt tvärs sin längdriktning och vilken baffel innefattar ett akustiskt dämpande material (10) anordnat i ett formstabiliserande ramarrangemang (12, 13, 14, 15) och belagt med ett väsentligen mjukt, täckande material eller ytbehandling, varvid baffeln i sin längdriktning uppvisar tre zoner representerade av:

ett främre ändparti (a) uppvisande en avsmalnande form innefattande baffelns framkant (3) och anordnat att möta och dela en inkommande luftström,

ett mittparti (b) uppvisande väsentligen formen hos ett rätblock och anordnat med planparallella huvudytor (4) till det akustiskt dämpande materialet (10) för absorption av ljud från en passerande luftström samt

ett bakre ändparti (c) uppvisande en avsmalnande form innefattande baffelns bakkant (5) och anordnat att reglera sammanförandet av den delande och ljuddämpande luftströmmen, **kännetecknad av att ramarrangemanget (12, 13, 14, 15) uppvisar en öppning för vardera huvudyta (4) och att det bakre ändpartiet (c) innefattar en förlängning av huvudytor (4) så att nämnda förlängning och nämnda öppning sträcker sig åtminstone delvis in över nämnda bakre ändparti (c).**

Valea AB, providing intellectual property consulting services since 1894.

Our offices are located in Gothenburg, Linköping, Malmö and Stockholm.